Ч. 150 (13.695). Львів, неділя 10. червня 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ і АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол. Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Перед значними персональними змінами серед православного духовенства на Волині.

У звязку з чутками про намір архиєп. Олексія скликати в скорім часі епархіяльний зїзд духовенства Волині з участю мирян кажуть, що на тому зїзді переведуть вибір усіх членів волинської духовної консисторії, м. ін. і на місце архимандрита Івана (Лавриненка), перенесеного до Гродна. На томуж зїзді остаточно має бути полагоджена справа призначення на становище секретаря консисторії Ів. Власовського, а також апробоване звільнення арх. Олексієм епархіяльного місіонаря Перетрухіна (москаля і заззятого україножера). Ще перед тим зїздом мають бути переведені великі персональні зміни серед деканів (благочинних) епархії.

Але корисних для православних українців рішень того зїзду можна булоб сподіватись лише в тому разі, коли на ньому булаб більшість мирян (а не духовенства) і то не певняків, а національно свідомого українського громадянства, для чого необхідно перевести вільні вибори по парохіях. Без цієї умовини даремно сподіватись від того епархіяльного зїзду якихсь прихильних постанов для українців. Він буде тимсамим „казьонним зборищем" у більшости не-українців (по дусі) священиків і церковних старостів, які ухвалять усе так, як їм накаже начальство.

Зрештою — поживемо, побачимо

Теж спосіб вдержання мира!

Від половини червня до кінця вересня ц. р. буде у Франції відбуватися „генеральна проба" оборони перед Німеччиною. В часі цих трьох з половиною місяців буде тривати загальна мобілізація не лиш армії, але й населення. Бо в майбутній війні візьме участь не лише військо, але й усе населення держави, на якої території війна буде вестися.

Підчас тієї проби над Парижем і Ліоном проголосять стан облоги, бо саме на цих двох містах мають випробувати вигляди майбутнього летунського нападу. В день проби цього нападу усе населення Парижа і Ліону частинно евакують, а частинно примістять у підземних кривках, які дають охорону перед газами. Над обома містами відбудеться великий бій між оборонною і неприятельською летунською ескадрою. Рівночасно ціла французька армія рушить походом до німецьких границь, щоб охоронити державу перед ворожим нападом. На Середземному Морі, на Атлянтійському Океані і в Ляманшському каналі розіграються великі битви.

Чиж не гарне тло, на якому має далі розвиватись т. зв. розброїйна акція? М. Н.

Падеревський не вірить у польсько-німецький договір.

Паризький часопис „Ле Жур" помістив розмову свого кореспондента з був. президентом Польщі І. Падеревським. Падеревський дивиться дуже скептично на вартість польсько-німецького договору.

Цей договір — на його думку — не вирішив, а лиш приспав питання коридору і в цьому криється найбільша небезпека Польщі. Коридор лишається і надалі найголовнішою ціллю німецької політики. Німеччина все ще рахується з тим, що одного гарного дня вона здобуде коридор — все одно при допомозі якої зброї: чи інтригою, чи пропаґандою. „Гітлерівська Німеччина — сказав Падеревський — не ріжниться нічим від Німеччини Вільгельма II, який колись сказав, що хто буде паном устя Висли, той буде сильнішим паном Польщі, ніж сама польська влада". М. Н.

Шеф ґенерального штабу Франції приїде до Польщі.

З Парижа повідомляє австрійська телеграфічна агенція, що ще в червні ц. р. приїде до Польщі шеф ґенерального штабу і член найвищої воєнної ради ґен. Дебені. Метою його подорожі відновити польсько-французький союз з 1921 р. на нових основах, як це обговорили мін. Барту з марш. Пілсудським.

Невдалий переворот на Литві.

БЕРЛІН, 8. 6. ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро подало такий комунікат литовської телеграфічної аґенції: Минулої ночі наказано поготівля війську, стаціонованому в столиці Ковні. Група старшин намагалася використати поготівля і вчинили натиск на президента держави Сметону, щоби він зреформував теперішній уряд прем'єра Тубіяліса та покликав уряд під проводом проф Вальдемараса. Одначе президент Сметона рішуче спротивився якимнебудь змінам в уряді і тому шеф ґенерального штабу ґен. Кубіляйтіс зголосив свою димісію. Президент прийняв його димісію і призначив шефом ґенерального штабу команданта військової школи. Вальдемараса привіз до Ковна в четвер 7. червня ц. р. вранці один старшина летун з Езврас, де він перебував на засланні. Після побуту серед старшин летунів, Вальдемараса передано вполудне ґенеральному штабові і тут арештувала його поліція. Поголоски про доконаний переворот на Литві та утворення нового уряду під проводом проф. Вальдемараса неправдиві. Військо зберегло дисципліну. Було декілька інцидентів, але нікого не вбили ні не поранили. В цілій державі панує лад і спокій. Зпоміж учасників інциденту арештували 7 осіб. Декілька осіб ще скривається

МАСОВІ ЗДВИГИ.

Громадянсько-виховне значіння масових виступів.

Львів, 8. травня 1934.

Хто був на війні, знає, яке рішаюче значіння для успіхів та остаточної перемоги армії має психічний її стан. Тому генеральні штаби і найдосвідченіші стратеги дбають не тільки про вишколення й вивінування людського воєнного матеріялу, але й головно про той „психічний стан", про боєвого духа і взагалі боєздатність.

Для успіхів громадянських і національних змагань, ба й для видатної економічної праці є також міродайним саме той „психічний стан". Отсей „психічний стан" дає людині і масам змогу перемогти всі внутрішні труднощі і видержати супротивні наступи, не зражуватися невдачами, твердо боротися за слушну справу, йти послідовно до своєї мети, до здійснення високих ідей.

Ріжними шляхами доходимо до вироблення того „психічного стану": шляхом виховання й науки, щоденної фахової і життєвої практики, шляхом взаємновідносин, через очитаність і т. д. Таким чином формується світогляд, сталиться характер, а це для успіху дотичної одиниці має рішаюче значіння.

Одначе є справи спільні і першорядної ваги для більших чи менших гуртів, для суспільних кляс і цілих народів. Для спільних зусиль і досягнень треба конче отсього спільного „психічного стану". Дух позитивний, творчий — боронить, будує, творить. Натомість душевне заломання маси, особливож деяких провідних одиниць, причиняється до зневіри, до полишення противникові своїх позицій, до ріжного роду деморалізації і до остаточної програної на цілій лінії. Отже зі становища загально-суспільного й національного необхідно так уформувати той „психічний стан", щоби таке душевне заломання не могло мати місця, а натомість, щоби викликати незломну віру у власні сили, певність у перемогу слушної справи та осягнення наміченої мети. І саме дбайливо й доцільно влаштовувані масові упорядковані здвиги (не збіговища!) є одною з найкращих, найдоцільніших форм творення того позитивного творчого „психічного стану".

Вже до світової війни масові виступи мали у нас велике значіння й успіхи. Вказатиб хоча на масовий зізд учительства — того безправного, колись загодюканого, всіми помітуваного українського галицького учительства, який був початком його емансипації і прегарної становової організації „Взаїмної Помочі Українського Вчительства". Одначе до війни обмежувалися ми здебільшого до виступів у замкнених місцях (святочних обходів, віч, академій тощо). Одною з найбільших спроб масового виступу безперечно переломового значіння був здвиг Соколів і Січей у 1914 році, саме напередодні світової війни, на площі Сокола-Батька.

Та після війни масові здвиги набрали у нас, можна сказати, права громадянства. До найвеличавіших належать імпозантні церковно-народні здвиги на могили борців за волю, на могили наших героїв у часі Зелених Свят. Не менше величаво проходять щорічні Свята Молоді шкіл Рідної Школи саме на тому історичному майдані Сокола-Батька. А два роки тому 50-літній ювилей Рідної Школи зворушив і змобілізував усе українське громадянство до величавих, масових маніфестацій з десятками тисяч учасників, кінними бандеріями, до академій під голим небом з виступами масових хорів та орхестр на цілому просторі українських земель у Польщі. Цей поклін цілої Української Землі нашій провідній виховній і шкільній установі — Рідній Школі, це признання для її великої та успішної праці — самозрозуміле. Цеж нерв нашого життя!

Та Рідна Школа не спочиває на лаврах, але безупинно і з незменшеною енергією працює дальше. Вона безнастанно поширює і поглиблює свою діяльність, організує все нові рідношкільні станиці, тисячі нових членів гуртує під свій прапор, творить нові виховні шкільні одиниці, а істнуючі в міру змоги розбудовує. І тому кожний черговий виступ Рідної Школи зі своєю дітворою і молодю захоплює в'х: від найвищої інтелігенції аж до найдальших низів. Бож дитина для кожного однаково дорога.

Тисячі батьків, матерей, братів і сестер, тисячі посторонньої, але духом з Рідною Школою звязаної молоді, наші ремісники, селяни й робітники, словом: усі круги українського громадянства приходять радо на свята молоді шкіл Рідної Школи, щоби почислити свої сили, звеселити око, зрадувати серце на вид тисячних здисциплінованих рядів нашої молоді, тисячів вправляючих, — набрати віри в невміручість і краще майбутнє Нації.

І сьогорічне Велике Свято Молоді усіх шкіл Рідної Школи, що відбудеться цієї неділі, 10. червня у Львові, на площі Сокола-Батька, викликало велике зацікавлення й заповідається, як і попередніми роками, величаво. Свій приїзд на Свято заповіли Його Екселенція Митрополит і Кир Іван з членами Капітули, прибудуть представники і члени всіх українських установ, прибуде також провінція.

„Ми всі подбаємо, що недільне традиційне Свято Молоді буде величаве, гідне українського імени.

Затіснювання взаємин.

ДАНЦІҐ, 8. 6. ПАТ. Проф. Т. Зелінський, голова інтелектуальної унії у Варшаві скористав зі запросин президента сенату Равшнінґа і виголосив у ратушевій салі в Данціґу реферат на тему „Селяни в польській літературі". На реферат прибув президент Равшнінґ, ґенеральний комісар Польщі Папе, сенатори, консулі чужих держав і представники польської та німецької преси. Після відчиту президент Равшнінґ уладив бенкет.

Бійка в грецькім парляменті.

АТЕНИ, 8. 6. ПАТ. Підчас промови в парляменті провідника аґрарно-робітничої партії Папастасю дійшло до гострої суперечки з міністром військових справ ген. Кондилісом. Приятель міністра посол Анаґностопульос кинув кріслом на посла Папастасю і важко поранив його. Побитого посла відвезли до шпиталю, а між послами в парляменті дійшло до кровавої бійки. Тому предсідник замкнув засідання парляменту.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 10. ЧЕРВНЯ 1934.

МИХ. РУДНИЦЬКИЙ.

Конкурс
для неписьменників.

Чи кожний може стати письменником?

Придумали ми собі в редакції нову роботу. Нехай інші теж пишуть. І розписали конкурс. Для неписьменників. Для тих, що щось цікавого пережили. Небагато, хоч раз у житті. Не конче щось незвичайного, але такого, що залишається як спомин, сильніший за інші. Може часом навіть по ночах сниться. Може навіть спокушує списати його і післати до друку.

Не для нагороди. 30 золотих це-ж не нагорода. Для українського письменника це було би дещо. За один фейлетон 30 золотих — це справді нагорода, бо гонорар кружляє у нас в околиці десяти... Але людям, що мають краще заняття і пишуть для приємности або так собі на спомин — яке діло до грошей?...

Цей конкурс коштував нас більше праці, ніж учасників конкурсу. Понад 130 рукописів! Деякі написані письмом, яке мають тільки найбільші письменники. Хоч до Рентґена посилай!

Літературний рівень надісланих творів — дуже високий. Побажатиб такого стилю і такої чистої мови неодному нашому вченому або авторові, який задовольняється тим, що вивчив 20—30 літ тому. Сами ми не сподівались ні такого числа рукописів ні зацікавлення такою пробою. Деякі з наших читачів були тої щирої гадки, що конкурсові фейлетони таки оживили трохи одноманітну рубрику.

А проте щодня вагаємось: чи можна із тих двох шухляд, де лежать ці твори, добути ще один і кинути його на шпальти фейлетону під осуд читачів? Читач має право до одного критерія, яким рідко може користуватись критик: — позіхне й осуд готовий. Це найсильніший осуд.

При всіх літературних прикметах деяких нарисів і духових прикметах їх авторів здебільша вражає в них одно: як мало ці люди пережили! Жах смерти на війні, якась ідилічна сценка закоханої пари і — — мрії, мрії, мрії..

Даремне повідомляв конкурс: „Опишіть якесь цікаве переживання, найдіть якусь пригоду, подію... можете її навіть трохи вигадати..." Автори, мачаючи перо, сідали на Пеґаза і вимріювали собі на папері, якби то було, якби...

У цьому пункті наші симпатичні не-письменники мало чим ріжняться від наших письменників. Живуть „життям, в якому ніщо не діється". Так виглядає фраза, якою нарікаємо на середовище, обставини, провінцію — фраза, яка в однаковій мірі осуджує нас самих.

Великими письменниками ані навіть середніми не стають обходисвіти, міжнародні вломники, капітани корабля, революційні змовники, полководці, ані фільмові актори... люди, перед яких очима щодня зміняється панорама. Письменник — це людина, що вміє творити з того матеріялу, який приносить йому щоденщина: байдуже, чи в чотирьох стінах вязниці, бюра чи своєї хати. Література — це не „що", а „як". Чехов мав звичку казати: „Хочете? Напишу оповідання про цю попельничку".

Ні: краще таки казати нашим авторам, що необхідно починати від „*що*". Коли не маєте про що писати, коли не можете у двох-трьох реченнях оповісти за столом тої цікавої історії, яка трапилась вам або вашому приятелеві і то так, щоб слухачі справді зацікавились нею — краще не пробуйте передавати її пером.

Ті всі ледвопримітні воруханя вашого серця, які вам видаються такі цінні і такі близькі тому, що *ви* їх переживаєте, це не матеріял для звичайного письменника. Залишіть їх великим мистцям слова, глибоким психольоґам і фільософам, що вміють із них добути „історію".

Таксамо (ще гірше) стоїть справа з тими ідеями, з тими популярними, загальними гаслами, які у нас чомусь називають: „ідеями". Маєте ідею — попробуйте сказати її голосно. Погляньте, чи ваші слухачі повірили, що ви сказали щось нового — — що ви дійшли до нової думки. А вже тоді підопріть рукою (краще обома з обох боків) голову і подумайте над тим: якто можна з такої думки скласти оповідання або поезію. Преважка річ. Лекше написати докторську дисертацію.

Нераз, читаючи залиті ліричними міркуваннями нариси, маєте враження, що кожний міг би таке написати. Ваша правда. У нас не відчувають іще виразної ріжниці між „творами", які може написати кожний, і літературою. І знов як часто плакати хочеться над рукописом талановитого кандидата на письменника, який не має деяких основних технічних відомостей: тут перевантажує, там недокидає.

Чи кожний може стати письменником? Може так само, як співаком, що мусить мати якийсь голос і якийсь слух. Але найкращий голос і найкращий слух не заведе ще нікого просто на естраду. Правда, є всякі естради: від аматорських починаючи.

Наші автори визначаються прединою скромністю, перемішаною з меґальоманією. Хотять „писати для себе", говорять про кров свого серця і зараз-же роблять порівнання з Шевченком і Франком. Один такий письменник виписує прилюдно про те, як він творив у муках і то для добра неньки-України, ще й обурюється, коли приятелі звертають йому увагу, що за 30 літ українська література пішла вперед.

Без таланту не обійдешся. Але й найбільший талант потребує знайомости з технікою своєї праці. Людина, що хоче працювати словом, мусить завчитись усього, що з чим звязане. Грамотність починається від правопису і будови речення. З якою погордою ставляться наші дебютанти і признані слави до свого ремесла! „Можете сами це виправити!"

З неодного безладного рукопису можна зробити твір, але мусить бути в ньому матеріял: якесь цікаве переживання, нова думка, спроба нового підходу до сюжету.

На початку світа було слово. На початку літератури — сюжет. Кажемо, що є й великі твори без сюжету, але їх автори творять повсім новий світ, в якому всевладно панує слово.

—o—

Що ще може забезпечити мир?

Прага, червень 1934.

Непевна ситуація, серед якої радить розброєна конференція в Женеві і песимістичні пророкування про її безуспішний кінець викликують загальний неспокій і поденервування. Видно це найліпше з европейської преси останніх днів. Вся вона повна статтей, де говориться вже не про можливости рятунку розброїної конференції, але про можливости рятунку мира після остаточного її провалу.

Оптимісти стараються потішити себе недавнім висказом анґлійського міністра закордонних справ Саймона, що навіть кінець розброїної конференції не мусить ще бути кінцем світа і що треба булоб зараз знову зачинати працювати з таким самим зусиллям.

Але звідки зачинати і куди спрямовувати ці зусилля? Дехто подає таку рецепту: треба старатися вдержати світову рівновагу без огляду на стан зброєння. Яку практичну вартість може мати така рецепта, на це дають нам дуже добру відповідь „Лідове Новіни“ з 26. м. м. У статті п. н. „Світова рівновага“ пишеться там таке: Кожда рівновага є дуже лябільна, особливож нині, коли на цілому світі нема ні одної сталої точки і коли всі народи сидять неначе на гойданці. Нехай тільки один з них рушиться, то це відчує, зараз і той, що сидить аж на другому кінці. Ще, здається, ніколи не було так добре пізнати, що земля є кулиста, як саме тепер, коли німецька і японська політика йдуть созвучно, і то без порозуміння, і коли найбільш пролетарська і найбільш буржуазна держава йдуть разом, бо мають спільного неприятеля. Треба думати, що Анґлія, яка має свої життєві інтереси на обох земних півкулях, не візьме на себе ролі арбітра, якщо не хоче повним заанґажуванням по одній якійсь стороні втратити контролі по другій стороні. Америка може, правда, виявляти незаінтересування в европейських справах, але тоді не може вона вже вимагати від Анґлії помочі в шахуванні Японії. В зовсім подібній ситуації є теж і СССР. Совіти не можуть цілковито вязати себе на заході проти Німеччини, бо таким робом відкриють на сході шлях для нападу Японії, але разом з цим Совіти не можуть домагатись від Франції, щоб вона на випадок збройного конфлікту на Сході, крила їх перед Німеччиною. Польща, що лежить між Німеччиною і Совітами, хоч вона й союзник Франції, не моглаб знову дозволити на перемарш совітських військ в евентуальному поході проти Німеччини. У Варшаві дивляться на французько-совітське зближення таксамо косо, як у Парижі дивляться на німецько-польське. Між Італією і Німеччиною щораз то сильніше зростає суперництво в Середущій Европі і на Балкані, а з другої сторони Італія не бажає собі кольоніяльної і військової переваги своєї романської посестри і не є від того, щоб цю перевагу постійно обезсилювати при допомозі Німеччини. Але разом з цим Італія мусить уважно слідити теж і за тим, щоб на півночі не виросла сильна й могутня Німеччина.

Дехто — пишеться далі в цій статті — гадає, що саме така ситуація, коли ніхто не знає, кого може мати проти себе, а кого на своєму боці, найкраще забезпечує світ перед війною. Але саме така непевність скриває в собі теж приману найбільшої премії для різних політичних газардів і світ може дуже легко при такій „рівновазі“ спотикнутися і попасти у війну і то саме тоді, коли цього ніхто не буде надіятись. Тоді вже не поможуть ніякі імпровізовані комбінації.

М. Н.

—o—

Масові арештування в Еспанії.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Зі Севіллі повідомляють, що поліція арештувала 200 страйкуючих робітників. У Мадриді в помешканні соціялістичного посла Льозано поліція найшла 54 револьвери і 2.700 набоїв. Льозано заявив, що зброю привезли до його помешкання невідомі люди на кілька годин перед ревізією враз з пропаґандовими летючками

Наради міністрів у Женеві.

ПАРИЖ, 8. 6. ПАТ. Мін. Барту радив вчора із шведським міністром закордонних справ Сандлєром, який є речником шістьох невтральних держав, а опісля з мін. Іденом та Норманом Девісом. Кружляють поголоски, що на цій нараді трьох державних мужів узгіднили текст резолюції, над якою нині радить розброїна конференція. Мін. Барту залишиться у Женеві до суботи 9. червня ц. р.

По широкому світі.

— Німецьке Інформаційне Бюро заперечує, наче би німецький уряд шукав повороту на розброїну конференцію.

— Найвищий трибунал засудив спільника Івара Кройґера, директора Віктора Гольмана на півтора року вязниці і на заплату відшкодування 1,300.000 корон для акціонарів.

— „Ґерманія“ повідомляє, що колишній канцлер Брінінґ поїхав до Анґлії в гостину до свого приятеля, де побуде біля трьох тижнів.

— Шеф штурмових відділів мін. Рем пішов на відпустку. Поголоски про його димісію неправдиві.

— Ком. Літвінов, мін. Тітулеску і мін. Бенеш мали нараду при спільнім обіді.

— Фінляндія заплатить свою оплату воєнного довгу Злученим Державам дня 15. червня ц. р. у квоті 8.73 міліонів долярів.

Міжнародня конференція у Фолькстоні.

(Звідомлення Українського Т-ва для Ліги Націй).

Річні збори Унії Т-ва для Ліги Націй відбулися цього року в Англії, на самому березі Ляманшу в улюбленому англійському приморському курорті — Фолькстоні.

Сесія була досить цікава, але делегатів було мало, в усякому разі вдвічі менше, як на попередніх сесіях у Монтре (1933) або в Парижі в 1932, або в Будапешті в 1931 р.

Не приїхали зовсім югославяни, болгари, турки; румуни були заступлені тільки радником свого посольства в Льондоні, звичайнихже їх делегатів не було. Чим пояснити таку абсенцію? Зменшенням інтересу до Унії? Ослабленням віри в Лігу Націй? Чи просто далекістю дороги та фінансовою скрутою? Кожному вільно пояснювати те, як хто хоче. Зате Франція, Німеччина, Італія, Злучені Держави та особливо Англія були заступлені добре. Головує тепер в Унії сенатор **Джаніні** (Італія).

Українська делегація складалася з голови нашого товариства проф. О. Шульгина та генерального секретаря проф. Р. Смаль-Стоцького. Як звичайно це робиться, була і тим разом влаштована велика екскурсія, а саме: до старовинного замку норманських часів і до Кентребюрі. Був великий мітинг, на якому виступало кілька промовців з Унії і сер **Джон Саймон,** міністр закордонних справ Великої Британії, який доказав, що слава про його красномовність не перебільшена. Народу на мітингу було понад 2.000, що доказує, яку популярність тут мають ідеї миру і Ліги Націй, хоч не виключене, що привабили публіку на віче популярні прізвища Саймона і льорда **Сесіля,** яких витали гучними оваціями. На кінець муніципалітет Фолькстону дав баль на честь чужоземних гостей.

Переходячи до ділової частини звіту зазначимо ті справи, які в тій чи іншій мірі мають до нас відношення і в яких наші делегати забирали голос.

I. Большевицькі інтриги й еміґрантські товариства.

Ще на два місяці до зібрання у Фолькстоні Президія Українського Т-ва одержала збірник резолюцій, що мали фіґурувати на асамблеї. Вона зі здивованням побачила між ними і проект додатку до статуту, а саме артикулу 49 такого змісту: „Товариства, що входять до Унії і не відповідають вимогам третього артикулу статуту будуть брати участь в Унії з правом дорадчого голосу".

У третій точці знову сказано, що „Унія приймає до свого складу, як членів, національні Товариства або Федерації національних Товариств або Національні Ради, що леґально повстали у відповідних державах, з метою рішенням Президії Унії.

Отже проект нового 49 артикулу статуту направлений був цілком ясно супроти „еміґрантських" товариств: українського, грузинського та російського.

Виявилося, що зпочатку і то вже перед роком вплинула була навіть пропозиція на підставі параґр. 3. зовсім виключити ці три товариства і проект параґр. 49 був компромісовим рішенням Президії Унії.

Чому після того, як 14 років ці товариства працюють в Унії, несподівано до них примінюється таку міру? Це і було те питання, з яким українські і грузинські делегати приїхали до Фолькстону. З розмов відразу виявилося, що джерела цієї пропозиції були подвійні. Поперше німецька делеґація побоювалася, щоби німецькі еміґранти не створили і собі товариств для Ліги Націй. Але цей арґумент вдалося в розмовах з німецькими делеґатами розбити ще до засідань комісій: виявилося, що ніхто не має на увазі на майбутнє розглядати присутність в Унії зазначених вище трьох товариств, як прецеденс на майбутнє. Становище цих товариств є цілком виїмкове, що й було дуже докладно зясоване у часі дебат у комісії.

Другим мотивом цієї пропозиції були інтриги большевиків, які дали до зрозуміння, що вони не тільки радо ввійшли би до Ліги Націй, але й до Унії при умові, коли там не буде еміґрантських товариств. Хоч справжніх симпатиків большевиків тут і дуже мало, але багато делеґацій бачать у цьому вступі большевиків до Ліги Націй єдину надію... врятувати мир...

На цьому ґрунті розвинулися спершу дуже жваві розмови приватні, а потім і в одній з комісій Унії. Питання це було досить прикре не тільки для українців та грузинців (цікаве, що росіяни не приїхали), але й для багатьох інших делегатів, що були щиро обурені цією пропозицією.

Ґенеральний Секретар зреферував справу і перечитав листа Голови Швайцарського Товариства, що протестував проти пропозиції і завважував, що вона в усякому разі не відноситься до Грузії, яка створила своє товариство на власній землі.

Далі до слова прийшов польський делеґат проф. Стронський, що перевів докладну юридичну аналізу пропозиції і категорично відкинув нову пропозицію щодо еміґрантських товариств та вказав, що в самому статуті немає жадного артикулу про відібрання прав або виключення будьякого Товариства. Отже такий акт був би незаконним. Бо не тільки грузинське чи українське товариство, але й російське були створені в часі, коли становище на Сході було для всіх держав зовсім неясним і совітський уряд не був ще визнаний. Нарешті позбавлення цих трьох товариств рішаючого голосу не позбавить їх можливости сказати всю правду совітським делеґатам, колиб вони навіть явилися в Унії. Навпаки, ці три Товариства ще з більшою силою скажуть, що вони думають.

Так само дуже гостро виступила проти проекту 49. артикулу французька делеґація в особі панів Прюдома та Дюма. Останній, старий судля, попросту запропонував зняти це питання з порядку денного.

Представник угорської меншости в Чехословаччині, депутат Шюло, говорив, що Унія мусить бути притулком покривджених і її обовязком є завжди морально піддтримувати такі народи, як український чи грузинський, що нині тяжко страждають.

Накінець прийшов до слова проф. Шульгин, який говорив, що слідує:

„Найкращим доказом, що наша співпраця в Унії відповідає її статутові є те, що для поменшення наших прав доводиться додавати новий артикул до цього статуту.

„Примінюючи такий артикул до нас, понижуючи наше Товариство в правах, Унія тим самим тяжко вдарилаб нас морально.

„Наше Українське Товариство було створене в часі, коли ми не були ще еміґрантами, коли ми мали свою територію. Якщож ми стали нині еміґрантами, то не завдяки внутрішнім змінам, а виключно завдяки тому, що наш край став жертвою чужоземної окупації, що переведена була тою країною, яка самаж перед тим визнала нашу незалежність.

Зменшуючи нам права Унія тим дасть підставу думати, що вона, визнавши нас і піддтримуючи наші домагання протягом майже пятнайцяти років, несподівано змінила думки і апробує нині той напад (agression), що його перевели супроти України, Грузії та інших країн. Зменшувати комусь права можна тільки за якусь кривду ним зроблену, зменшувати нам права, що довгі роки рука в руку працювали з іншими членами Унії, це значить нанести нам страшну образу".

Ця промова остаточно добила проект артикулу 49. Пані Баккер ван Боссе, наша голяндська приятелька, що дуже була обурена цим атентатом на права еміґрантських товариств, уже не потрібувала говорити своєї промови.

Тільки англійська делеґація зважилася настоювати на прийнятті артикулу 49, але висунула зовсім новий мотив: присутність — мовляв — в Унії на рівних правах трьох еміґрантських товариств понижує її авторитет (!?).

Голова ставить на голосування резолюцію пана Дюма і всіма при одному, що стримується, артикул 49 знято з порядку денного.

На загальних зборах після того, як докладчик, італійський делеґат п. Міноці, дуже стисло і коректно передав дебати в комісії голова Джаніні повторив пропозицію зняти справу з порядку денного, що й прийнято без жадних дебат одноголосно.

Так пройшла ця прикра справа. Але чи припиняться цим і большевицькі інтриги? В усякому разі наша делеґація довела, що своїх прав вона не подарує і що в разі потреби вона може мобілізувати навколо себе цілу низку приятелів, що належать до ріжних політичних таборів. (Д. 6.)

Українське жіноцтво в Америці.

Перше товариство і перший журнал. — Приклад американок. — Що каже Сінклер про жіночий рух.

Подія великого значіння в Америці, яка має історичне значіння для українського народу, позначилася також значно в рядах українсько-американського жіноцтва. Це був так зв. „Український День", заходами „Української Ради", що відбула 26. грудня 1916 р. свої наради у Філядельфії Па, призначений колишнім президентом Вільсоном на 21. квітня 1917 р. Це було немов офіційне признання української нації в Америці й не диво, що воно розворушило українців. Українці не тільки що зібрали 85 тисяч долярів для українських жертв війни, але з того приводу мали кілька широких нарад. Між іншим відбулося також жіноче віче в Шікаго, яке постановило оснувати жіночу організацію, що мала би на увазі допомогу членкиням, а також їх культурне двигнення.

Цю постанову виконали жінки в Шікаґо. Вони зорґанізували 1918 р. „Союз українських жінок", якого предсідничками стали Стефанія Цимбаліста й Катерина Шабаґа. Попри допомогу членкиням поставив собі був цей Союз такі завдання: освідомлювати українське жіноцтво жін. видавництвом і вчити неграмотних. Це товариство почало було видавати журнал „Рання Зоря", й видало два числа, але всеж таки не встоялося, бо й не могло, коли вже зростали в капітал і прихильників великі окремі загально-допомогові українські орґанізації. Бо орґанізувати жінок окремо тому тільки, що вони жінки, нема повного оправдання тим більше, що вони сами радо йдуть до спільних орґанізацій.

Дуже важним чинником у розвитку української жінки в Америці була та обставина, що вона прийшла жити в місто, і то таке орґанізоване, якого ще й сьогодні майже нема в Европі. Бо наші фармерські жінки й сьогодні не стоять нарівні з міським жіноцтвом.

Наша жінка прийшла до Америки в ту пору, коли американське жіноцтво ще не мало всіх прав, коли воно його починало здобувати. І тоді, коли наша селянська жінка могла була навіть не знати про те, що десь там іде боротьба за її права, то тут вона бачила ту боротьбу на власні очі. Ця боротьба зачіпала її до живого, а нераз навіть користувалася її силами. Під кінець світової війни зріс у Злучених Державах дуже сильно жіночий рух. І мусів зрости. Для цього вже був найвищий час: американські жінки ще не мали права голосу до законодатних тіл. Про цю боротьбу так пише Аптон Сінклер у І. томі своєї повісти „Бостон":

„Почалася боротьба за рівноправність жінок, яка в багатьох місцях була дуже оживлена. У Вашингтові повели дами облогу сенаторів і послів і старші державні мужі рятувалися втечею перед грізними жіночими язиками. Боєві суфражистки почали демонструвати перед Білим Домом, позволяючи арештувати себе раз по раз. То було страшенно клопітне становище, бо вязниці в столиці краю були пристосовані для волоцюгів і пяних муринів і не мали ніякої обстанови для дам".

„Суфражистки ділилися на дві групи: одна дуже уважлива супроти себе, що обмежувалася до промов повних гідности, до розсилки петицій і займала ледви один цаль у часописах раз на місяць; натомість боєва група взяла собі за завдання заповнювати перші сторінки часописів двічі денно й робила це постійно".

Не можна собі уявити, щоби ця жива боротьба не захопила й наших українських жінок. Тому-то вони ставали рухливішими від наших, коли полишимо на боці умовний ценз одних і других.

Лев Ясінчук.

Люди вимирають з голоду масово як і досі.

Німецькі та англійські інформації про голод у Радянському Союзі.

Бюлетен німецького віденського Комітету „Вісти про голодову катастрофу у Радянському Союзі“ 2. ц. м. приносить таке повідомлення п. з. „Голод у Рад. Союзі панує непримітно і нечутно“.

„Ми вказували вже кілька разів на те, що ріжниця між радянським голодом цього року у порівнанні з минулим лежить передовсім у тому, що радянський уряд справу жертв пляново та послідовно управильнює та систематизує цілою низкою засобів.

„Передовсім іде праця в тому напрямку, щоби деякі елементи та сфери віддати на поталу смерти, а з другого боку урядові категорії людей підтримати харчами. Так треба розуміти заходи, які скінчились тим, що з тисячі колгосів повикидали небажані елементи, „очистили“ комуністичну партію з великого числа її членів (на деяких територіях до 25 проц. повного стану партії), почали боротьбу із так званими „нахлібниками“ і т. д. Тут іде попросту про те, щоби широкій масі населення автоматично відобрати право до харчевої карти або і позбути деяких їх упривілееного становища у харчевій справі.

„Другий засіб, щоб поставити на боці цілу категорію людей досі засуджених на смерть і попросту позбутись їх в овиду це пашпортова система. Є це спосіб, який просто відбирає самовільно право побуту в місті всім небажаним. Виселяючи і переселяючи голодних можна позбутись їх із західніх земель і висилати у віддалені місця, там збирати їх і залишати їх власній долі так, що ніхто ними не може й заопікуватись. Як і в минулих роках страшний голод лютує далі. **Але все діється непримітно і мовчки.** Подорожні, що приїзджають до Рад. Союзу, стверджують, що в Москві і в інших більших центрах, усе зверху в якнайкращому порядку. Зате поза цими центрами люди вимирають масово, як і раніше“.

ВІСТКИ „ТАЙМСА“.

„Таймс“ у звістках із Тегерану повідомляє, що не тільки німці, українці, фінляндці, естонці, але й магомедани, жиди і члени інших національностей як жебраки, часто напів одягнені, втікають від голоду до сусідніх країв. Але чи багатьом удається така втеча? Втікачі стверджують, що поза головними містами у дальших територіях люди надалі **вимирають масово.** Усі повідомлення та заяви, що після нових жнив харчевий стан поправився суперечать фактам і нічого не спростовують.

Бійка комуністів з фашистами в Льондоні.

ЛЬОНДОН, 8. 6. ПАТ. Коли на сходинах британських фашистів промовляв їх провідник Освальд Мослей, на вулицях дійшло до крівавих сутичок комуністів з фашистами, які затягнулися до півночі. Поліція шаржувала і щойно тоді привернула лад. Промову Мослея перерывали його противники. Арештували 23-ох людей, між ними одну жінку. Кілька осіб важко ранених. Обстанову салі знищили.

—o—

Привернім старий, гарний звичай!

(Під увагу учителям і батькам.)

Був у нас до світової війни старий та гарний звичай влаштовувати з кінцем шкільного року пописи дітвори та обдаровувати її при цій нагоді книжечками. В Австрії напр. укладали спеціяльно й видавали книжечки, призначені на такі пописи. Ось і в мене є така книжечка, що її дістав у нагороду на шкільнім пописі мій покійний дідо. Називається вона так: „Prüfungsgeschenk für die fleissige Jugend in Gedichten, Fabeln und Erzählungen — von F. X. Sperl, Direktor der Hauptschule zu Judenburg. Graz 1804. In der Franz Fürstlichen Buchhandlung“.

Як бачимо, старенька це книжечка, бо саме цього року минає їй 130 років. Невеличка вона, всього 72 стр. маленької вісімки та в скромненькій оправі, а як оглядаю її, то приходить мені на думку: яку велику радість мусіла вона викликати в серці мого дідуся (тоді малого хлопчини), коли дістав цю книжечку, призначену „für die fleissige und gesittete Jugend“.

Видно, що дорога вона була йому, коли зберігав її усе своє життя, наче святість велику і відтак передав її свому синові, а мому покійному батькові, від якого я знову дістав її у спадщині. Маленька і скромненька книжечка, а як довго вона збереглася й переходить по черзі з роду в рід!

Мимоходом згадаю, що ця книжечка відіграла ролю й у нашому письменстві. У цій книжечці на стор. 62. є віршована байочка п. н. „Die beiden Bäche“. І зміст і хід думок цієї байки майже зовсім такий самий, як у поезійці Якова Головацького п. н. „Річенька домашная“ (відомій з шкільних читанок і пісоньки „Чом річенько домашная так пливеш поволі?“). Без сумніву і Яків Головацький дістав, коли був учнем der Bürgerschule, цю книжечку як Prüfungsgeschenk і переспівав відтак з неї згадану вище байочку віршом по українськи.

І я колись у сільській школі на річному

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 10. ЧЕРВНЯ 1934.

М. ГАЛУЩИНСЬКИЙ. 45

З Українськими Січовими Стрільцями.

СПОМИНИ З РР. 1914—1915.

Як відбувалась висилка стеж. — Знову чорні думки. — Письмо до військової команди.

Ще раз відчитано назви комендантів та їх заступників, опісля склад кожної стежі. Ще раз коменданти говорили, куди мають іти, а опісля були обовязкові промови. Наперед Кватерніка по німецьки та мішаною російсько-хорватською мовою і моя по українськи. Та я це чув, що щиро не говорив. Кожний погляд очей палив мене; я замість промови хотів радше тим хлопцям сказати, щоб вони не йшли, щоб шукали лише таких способів, а щоби і здавалося, що діло виповнили і себе не занепастили. Тисячі-тисячі думок набивалися до голови; я хотів затямити собі риси кожного з них і справді деякі залишились мені дуже сильно в памяти. І ще сьогодні, як котрого з них побачу, то радію і тішуся, як мала дитина.

Після тої невдачної промови прийшло на думку Кватернікові завізвати всіх до спільної молитви; знимаючи свою шапку, уклякнув на землі, щоби змовити „Отче наш“. І 600 молоді зняло шапки, уклякнуло та похилило свої голови. Чи всі молилися, не знаю; але що не дурниці були всім у голові, того я певний. І певний того, що Бог приняв може тих кілька поважних хвилин радніше, як не знати які паради та голосні молитви.

Вже було майже темно. Настала пора відсилати стежі. Ще раз щире прощання. А опісля що 15-ть хвилин відходила одна стежа за другою. Зразу мали ми намір залишитись аж до тої хвилини, доки не відійде остання з них, але тому, що це протягалося би за довго, ми помістили добровольців у поблизькій стайні на тимчасовій кватирі, а самі відійшли на двірець, шоби їхати до Мукачева, чи пак до Ґоронди. На основі розкладу їзди мали ми бути там в 10-ій, найдальше в 11-ій в ночі. Але так не сталося. Я до Ґоронди заїхав на годину 6-ту рано і тут на двірці застав мою родину, яка щасливо добилась до мене, щоб опісля поїхати до Відня. Чекали вони на двірці від 11-ої в ночі до 6-ої рано.

Описів історії поодиноких стеж може появиться колись більше. У мене збереглось коротке звідомлення стежі, яку вів чет. Трух. Писане воно дня 4. 11. 1914 в Ґоронді.

По дорозі з Волівця до Мукачева був надпор. Кватернік незвичайно вдоволений. Він обіцяв собі дуже великі наслідки з тої роботи та й того, що добровольці цим способом добудуть неабиякої слави для себе і для народу. Я не поділяв його думок, але й не пробував оспорювати, зате думав, якби то не допустити до дальшої висилки стеж. Сьогодні я не в силі віддати мого неспокою і моїх сумнівів, що тоді рвали душу та зїдали нерви. Нині знаю те добре, що мій страх перед тим, що вислані добровольці пішли на очевидну погибіль, був непотрібний. Інстинкт самобереження мав перевагу і вони не йшли пробивати своїми головами непереборимих перешкод. Але тоді я тільки й думав над тим, щоби за всяку ціну не допустити до подібного дальшого експерименту з УСС. Але як? От у тім була найтрудніша справа.

Коли я заїхав на місце — треба надто знати, що більш як 36 годин не мав я нічого в устах — то знову такі чорні думки огорнули мене, що я вже вдруге подумав таки покінчити зі собою. Мені уявилося, що у тім ділі я не маю зовсім щасливої руки, що якесь „фатум“ переслідує мене, а через мене і стрільців. Іншого способу вирватись мені із тої поганої ситуації нема, а навіть, якби і був спосіб, то таки вже залишиться за мною те, що я загирив зовсім стрілецьку справу. А надто, коли я найшовся в крузі наших старшин, коли й вони стали представляти з одної сторони безвиглядність такого висилання стеж, з другої небезпеку для цілої організації, — то можна зрозуміти, що це доповняло чашу горя, яку я мусів пити, до дна.

Бачучи, що ніяк не вийду з того круговороту, постановив я писати представлення до військ. команди і додати від себе просьбу, щоби вже дальших стеж не висилали, лише задержали стрільців у цілости і як цілість уживали їх на будуче. Того письма не маю, на жаль, під руками, але хід думок був менш-більш такий: Я наперед представив усі заходи нашого представництва в справі УСС, навів усе те, що АОК і міністерство війни обіцяли зі стрільцями зробити. З того висновок, що дотеперішній спосіб ужиття добровольців не є ані в інтенції високої військової влади, ані в інтенції нашого представництва. Я сам як старшина чую те, що моєю повинністю є сліпо виконувати поручені прикази, а з другої сторони не можу й того забути, що моє становище є виїмкове і що я виступаю тут у ролі речника тих, яких заходами і завдяки покликові яких УСС повстали. Закінчив я просьбу здержати дальшу висилку стеж.

Таксамо написав я лист і до Відня на руки д-ра К. Левицького з просьбою приняти до відома те, що сталося та старатись підняти кроки, щоби щось подібне не повторилося, коли це не лежить в інтенції ЗУР і Б. У.

(Далі буде.)

іспиті або — як тоді говорили сільські школярі — на „екзаменті“ діставав такі книжечки в нашій рідній мові, звичайно в червоній палітурці із визолоченим на верху написом „Нагорода пильности“. Це були мої перші книжки, що творили перший засновок моєї дитячої книгозбірні.

Гарний це був звичай і вельми пожиточний. Неодного заохочувала така „нагорода пильности“ до пильної науки, а поруч цього викликувала в ньому замилування до книжки, до постійного її читання. На жаль, цей звичай у нас по світовій війні чомусь призабувся. Нема вже по наших сільських школах пописів при кінці шкільного року, нема й нагород пильности для дбайливих школяриків! А варто булоб привернути бодай ці „нагороди пильности“ у виді роздаровування відповідних книжечок дітям. Це малоб великий вплив на культурний розвиток дітвори, яка в часі вакацій, не маючи відповідної лектури, видіє морально, а вільний час присвячує здебільша пустим забавам, а також всяким збиткам і вигадкам. Такі книжечки занялиб дітвору й викликалиб замилування до читальництва та навчилиб її книжку цінити.

Кінчиться шкільний рік. Варто би подумати нашому учительству, Батьківським Кружкам та провідникам Кружків „Р. Ш.“ по наших селах над цією справою та привернути цей старий, гарний і хосенний звичай по наших школах. Даймо дітям знову книжку у виді скромненької „Нагороди пильности“, яка з певністю буде для кожної дитини тривалою памяткою на все життя!

Антін Лотоцький.

Делеґація рабінів у кардинала Каковського.

У четвер, 7. червня ц. р. в год. 10. передполуднем явилася у варшавського кардинала Каковського делеґація жидівських рабінів у Польщі й вручила йому меморіял у справі протижидівських ексцесів. Меморіял пригадує теперішнє положення жидів у Німеччині і отверджує, що пануючі там настрої знайшли доступ до деяких груп польської молоді. Виявом настроїв польської молоді є напади на жидів. Тому на думку жидівських рабінів відозва польських епископів моглаб завернути молодь зі злого шляху.

Кардинал Каковський відповів, що засадничо осуджує всякі напасти, бо конфлікти можна поладнати методами християнської етики. Одночасно кардинал звернувся до рабінів зі взивом, щоби поборювали безбожницьку акцію.

—o—

Перед димісією японського уряду.

ЛЬОНДОН, 8. 6. ПАТ. Агенція Райтера повідомляє, що японські політичні кола пригноблені скандалами з трансакціями акцій і під натиском прилюдної опінії теперішній уряд зголосить димісію. Політичні кола неспокійні тому, що ніякий інший уряд не зможе продовжувати праці з таким успіхом, як теперішній.

—o—

ЯЗВА ВОЛОЦЮГ НА ПОДІЛЛІ.

Апель до компетентної влади.

До усієї нужди на селі у теперішнім часі приходить ще одна. Маси ріжних людців волочаться від села до села, представляють себе як безробітні, що „подорожують“ за працею. Звичайно усі кажуть, що йдуть із заходу до Заліщик, або взагалі над Дністер, бо їх фабрика нечинна. Про якусь працю у них очевидно ні думки, згори заявляють, що навіть за золотого денно не працювалиб.

Хтож ті люди? Це по більшій частині ріжне шумовиння з Домбровського і Бориславського басейну, відвикле від праці. Те шумовиння йде, не щоби найти працю, знаючи дуже добре, що тут її не дістане, але на те, щоби перебути час, даром попоїсти і вижебрати на папіроски.

Це ще не було би остаточно таке утяжливе дати такому „подорожному“ пару сотиків, але війти і поліція змушують селян давати їм безплатно нічліг і вечеру. Не знати, чому той селянин, що мешкає звичайно враз з численною родиною в одній кімнатці, має ще дати такому волоцюзі безплатно нічліг, котрий за це лишить йому тільки насікомих... До того всього такі безробітні поводяться аґресивно, вимагають доброї вечері, спання на чистім ліжку і просто терроризують власника дому. Вічно нападають вони доми сільських священиків та взагалі сільських інтелігентів, жебраючи за одежю і біллям, котре зараз таки в тім самім селі продають за кільканацять сотиків...

Колиж вже годі їм того всього настарчити, бо денно відвідує село і 4 партії по 2—3 особи кожна, то грозять зовсім отверто. Населення терпить, бо боїться.

Буває нераз, що звсдни місцевий безробітний з голоду пухне, а стидається простягнути руку по милостиню. Зате такий волоцюга, позбавлений всякого етичного почуття, отверто заявляє, що йому мусить бути!

Отсим апелюємо до компетентної влади, щоби увільнила село від тих професійних волоцюг-безробітних. Якби не примус селян давати їм безплатно нічліги і вечері, то тимсамим число волоцюг помітно зменшилось би. З оглядів санітарних така мандрівка також дуже небезпечна для населення. Випадки плямистого тифу звичайно саме там трапляються, де ночував такий безробітний.

Все те повинно би вплинути на це, аби органи влади припинили остаточно ту мандрівку цілих хмар волоцюг по наших селах

—o—

Ще один процес ОУН у Львові.

ЧОТИРИ УКРАЇНКИ З СОКАЛЬЩИНИ ПЕРЕД СУДОМ ПРИСЯГЛИХ.

ПРОМОВА Д-РА В. СТАРОСОЛЬСЬКОГО.

Оборонець д-р Старосольський у гарно обдуманій і з чуттям виголошеній промові виказував, що підсудні не допустилися злочину головної зради зі статті 97 § 1 к. з. Їхні сходини обмежувалися тільки до дискусії над прочитаною історією та ґеоґрафією України. Оборонець основно обговорив поведінку підсудної Романовської та доказував, що вона не могла бути членом ОУН. За тією тезою промовляє ще той факт, що поліція після арештування Романовської у вересні 1933 р. по чотирьох годинах випустила її на волю. Її арештували щойно два місяці опісля, коли вона віднесла на поліцію примірник „Сурми“, який хтось підкинув під двері її помешкання. Але найкращим доказом непричасности підс. Романовської до ОУН. є становище прокуратора, який ні словечком не згадав про цей примірник „Сурми“ в акті обвинувачення, хоча поліція вважала його за незбитий доказ приналежности його клієнтки до ОУН. Оборонець відкликався до почуття слушности суддів присяглих, пригадуючи їм становище польського письменника Жеромського, який описував між іншим теж конспіративну діяльність польської молоді на шкільній лавці. Колиб тут був присутній пок. Жеромський, то всі підсудні, а тимпаче і Романовська, вийшли би на волю.

Предсідник о. с. Льокер пояснив суддям присяглих дотичні статті карного закону, які говорять про злочин головної зради.

ВЕРДИКТ ПРИСЯГЛИХ.

Після півгодинної наради провідник присяглих суддів прочитав в год. 7.40 веч. вердикт, яким вони признали винними злочину головної зради всіх підсудних. Тому над додатковими питаннями зі статті 151 § 2 к. з. присяглі судді вже не радили. І так підсудні: **Ольга Соколовська** дістала 8 голосів так, 4 ні; **Марія Ганіткевич** та **Анна Романовська** — 7 так, 5 ні; **Марія Гук** — 7 так, 5 ні. На додаткове питання, чи М. Гук могла розуміти каригідність свого вчинку в 1932 і 1933 р. тому, що щойно в квітні 1934 р. скінчила 17 років, упало 6 голосів так, 6 ні.

Прокуратор домагався виміру кари згідно з приписами закону. Обор. д-р В. Старосольський просив трибунала взяти під увагу, що підсудні не вели ніякої діяльности і тому просив виміряти лагідну кару.

ПРИСУД.

Після двогодинної наради трибунал пізним вечором проголосив присуд, яким засудив:

Ольгу Соколовську на 3 роки тяжкої вязниці і позбавлення громадянських прав на 5 років; **Марію Ганіткевич та Анну Романовську по півтора року тяжкої вязниці** і позбавлення гром. прав на 5 років; **Марію Гук на 1 рік тяжкої вязниці** і втрату громадянських прав на 5 років. Всім підсудним зачислили слідчий арешт.

Всі засуджені сироти (не мають батьків). По проголошенні присутні на розправі мами і рідня підсудних стали голосно плакати. Самі засуджені були спокійні.

НОВИНКИ

— **Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, І. пов. Тел. 54-46.** Приймає футра до перехову на літо. 1287 35-?

— **Маґазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущина 3,** поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матераци по 7 зол. 1285 80-100

— **Знамените гиґієнічне морожене лише в цукорні Д. Стецькова, Львів, вул. Миколая 7.** 1525

— **Ямна коло Яремча.** Пансіон „Веселка“ **отворений від 1. травня.** Кімнати гарні, сонячні, добре уладжені, з бальконами. Харч першорядний, спільна їдальня, товариство добірне, ціни конкуренційні. Ближчі інформації подасть Ів. Ліськевичева, Ямна коло Яремча. 143714-?

— **Пансіон Яблонських у Гребенові!** (Долина Опору) поручає комфортово уряджені покої з 5-разовим першорядним харчем від 4 зол. від особи. Радкевичева. 1628

— **Йдемо вперед!** Довідуємося, що в Краснім к. Львова засновано з початком ц. р. українську фабрику кави під назвою **„Золота Кава“** солодова з цикорією. Згадана фабрика заінстальована у спеціяльних будинках і вже від 1. квітня ц. р. випускає свій продукт на ринок під назвою **„Золота Кава“** солодова з цикорією“. **„Золоту Каву“** продають не тільки українські, але також й чужі харчеві крамниці. **„Золота Кава“** приправлена на зразок заграничних подібних продуктів — є готова до варення і вже не потребує ніяких домішок, вона надзвичайно смачна, поживна, здорова і потребує мало цукру. Власник фабрики є інж. Г. Цьокан, який вернувся м. р. зі студій і практики з заграниці і посвятився розбудові рідного промислу. Сподіємося, що українське Громадянство радо прийме новий, до цього **спеціяльний** продукт і тимсамим причиниться до розбудови рідного промислу. 1-1

— **Ще одна атракція** — „Ночі під Івана Купала“, яка відбудеться в суботу 9. червня ц. р. на ставі „Світезь“. Як довідуємося, крім інших цікавих точок програми, буде виступати відомий артист-балетник Петро Лазоришак, учених школи Авраменка, який виконає при світлі рефлекторів сальоновий танець „Гамалія“.

— **На Велике Свято Молоді** шкіл Т-ва Рідна Школа, що відбудеться в неділю 10. червня ц. р. на площі Сокола-Батька, зголошують свій приїзд провінціональні школи. Досі зголосили вже: дівоча гімназія Р. Ш. зі Станиславова і дівоча учит. семинарія і гімназія нового типу Р. Ш. з Самбора.

— **В Українськім Наук. Інституті в Берліні** виголосив 8. ц. м. доц. інж. Р. Димінський виклад на тему „Господарська частина української щоденної преси“.

— **Екзотичний образ Ляшенка.** Хто прийде на Велике Свято Молоді шкіл Т-ва Рідна Школа, яке відбудеться в цю неділю 10 червня

п. р. на площі Сокола-Батька, може при сприятливих обставинах набути екзотичний образ Ляшенка „Берберійський пастух" і прикрасити ним свою домівку. Варта спробувати щастя.

— **На козацькі могили під Берестечком** уже 6. і 7. червня потягнулася молодь з ріжних кінців Волині. Дехто за 100-120 кільометрів. Зазначити, що поліція затримувала й завертала прочан.

— **Прохають амнестії для засуджених.** Агенція „Всхуд" повідомляє, що до мін. Перацького у Львові прибула численна делегація з ліського повіту з проханням виєднати амнестію для засуджених за відомі події. Міністр згодився інтервеніювати.

— **Ліквідація страйків.** Страйк у львівських броварах скінчився. В четвер відбулася між представниками броварів і делегацією робітників страйкарів конференція, що довела до компромісового поладнання страйку. Робітники станули на другий день до нормальної праці. Скінчився теж після двомісячних переговорів страйк цегольняних робітників у Львові. Робітникам признано підвишку на 30 сотиків від одної тисячки цегол. Зате робітники зобовязалися до кінця року не страйкувати.

— **Родинні залізничі знижки.** У звязку з т. зв. родинними залізничими знижками, які від 1. червня видаються в часі літніх ферій членам родини, що мешкають спільно, міністерство внутрішніх справ поручило міським і сільським управам, щоби вимагані посвідки на доказ замешкання в громаді видавали якнайшвидше та за оплатою, що не перевищає 50 сотиків. Посвідки мають видаватись на спеціяльних залізничих блянкетах, які можна дістати в кожній залізничій касі, але тільки особам, що мешкали в громаді і були зголошені до реєстру її мешканців.

— **Суспільні обезпечальні** оголосили статистику, яка стверджує катастрофальний спадок впливів та зменшення числа обезпечених. В часі останніх чотирох років число членів давних Кас Хорих змаліло на 412.000 осіб. Приплив складок у тім самім часі зменшився на 101 міл. золотих.

— **Львівська хроніка.** З мешкання Рози Філіпової при вул. Германа пропали бриліянтові кульчики в плятиновій оправі вартости 8.000 зол. Поліція арештувала слугу Розалію Лешкевич та її товаришку Казимиру Баран, які дали вкрадені кульчики Станиславові Малиновському, щоби їх продав. Продаж з причини великої вартости не вдалася, кульчики відобрано і Малиновського теж арештували.— В мешканні Натана Остена при вул. Льва впав 2-літній синок до баняка з горячою водою і спарився на смерть.

— **Краєва хроніка.** В Станиславові арештували знаного адвоката і промисловця д-ра Ігн. Лякса під замітом ошуканства. — Повідомлено поліцію, що із Суховолі пропав без сліду М. Кебало а з Крупця пов. Любачів глухонімий Севастіян Волянчик. — В Молодятині пов. Коломия знайшли в полі тіло гаєвого Яна Ґерки, а коло нього раненого Федора Стефанюка, який зізнає, що гаєвий пострілив його, а опісля відобрав собі життя. — З мешкання Шайндлі Кастнер в Рожнітові пов. Долина вкрадено 600 зол. і 200 ам дол. та два бони на 700 ам. дол.

— **Нічна стрілянина на селі.** Воєнний інвалід в Раківчику пов. Коломия, Онуфрій Федусяк повідомив поліцію, що на його дім готовиться бандитський напад. Наслідком того два поліцаї сховалися в сінях його хати і чекали на бандитів. Пізно в ночі вилізли з рова бандити і підійшовши до вікна Федусяка вийняли шиби і почали добуватися до середини. Тоді поліцаї дали кілька стрілів і сполошили їх. Однак згодом бандити повторили серед темряви свій напад, не знаючи, що в хаті є поліція. Виевязалася з обох сторін стрілянина, що побудила селян, які почали теж стріляти. Серед темряви бандити втікли, а на місці бою залишилося двох місцевих селян, ранених тяжко в ноги. Обох відставлено до шпиталю, а за бандитами глядає поліція.

— **Правдиві, але фальшиві банкноти.** Слідчу поліцію у Львові повідомлено, що в Торуні заквестіоновано фальшиві 50 і 20-золотові банкноти. При ближчих оглядинах стверджено, що банкноти є автентичні, але склеєні, кожний в іншому місці, а в склеєному місці бракує частина орнаментації або буква. На одному банкноті бракувала напр. буква і у слові „dwadzieście". Дальше стверджено, що це новий спосіб фальшування грошей. Зводиться він до того, що береться 10 штук правдивих банкнотів тої самої вартости і кладеться один на другім у відступах менше більше півтора цм. від лівої

Аґенція „Всхуд" про візиту мін. Перацького в митр. Шептицького.

Аґенція „Всхуд" повідомляє: Мін. Перацький склав візиту митрополитові Шептицькому. В розмові мабуть згадувано теж про відношення греко-католицького духовенства до ріжних біжучих справ. Замісць митрополита Шептицького ревізитував міністра о. крилошанин Томович.

Мін. Перацький у Варшаві.

ВАРШАВА, 8. 6. ПАТ. Міністр Перацький вернувся нині вполудне до Варшави.

Арештування на Литві.

КЕНІҐСБЕРҐ, 8. 6. ПАТ. Нім. Інф. Бюро повідомляє з Ковна, що вістка про арештування Вальдемараса правдива. Арештували з ним і шефа ґен. Кубелінуса та 27 старшин. В місті спокій.

Недалека війна між СССР і Японією

„Дейлі Експрес" подає сензаційну вістку з Дайрену про транспорт зброї з Анґлії до Владивостоку. Анґлійські старшини і вояки, які повернули на кораблі Ешбі з Владивостоку до Дайрену оповідають, що Владивосток повний большовицького війська і моряків. У порті богато кораблів, з яких виладовують зброю. До Владивостоку приплило 9 анґлійських кораблів з воєнними матеріялами. „Дейлі Експрес" пригадує, що на 1. травня ц. р. над Владивостоком кружляла ескадра 200 воєнних літаків, а вулицями міста переїхало багато танків і важких гармат. Тому „Дейлі Геральд" пише, що між СССР і Японією вже незабаром дійде до війни.

Втроїла полковника.

ГЕЛЬСІНҐФОРС, 8. 6. ПАТ. У Вааса скінчився процес проти служниці Ванні Антіля за шпигунство. Суд засудив шпигунку на 15 років тюрми тому, що вона втроїла управителя фабрики зброї в Ляпо полк. Аслюнда.

Творення уряду в Бельґії.

БРЮСЕЛЯ, 8. 6. ПАТ. Король поручив ґр. де Броквілеві створити новий уряд.

сторони спідного банкноту. Так уложені перетинається опісля всі разом у такому місці, що від спідного і горішного банкноту відпадає тільки відрізок марґінесу широкий на 7 і пів міліметра, а інші банкноти перетяті в інших місцях у відступах півтора цм. так, як їх уложено. Коли перетнемо банкноти, долішний і горішний залишаються в цілости, є тільки на 7 і пів міліметра коротші від автентичного, а решту банкнотів склеюється папером переважно перґаміновим, так, що між двома частинами перетятого банкноту повстає прірва широка найбільше 3 міліметри. Ті прірви виказують власне ті недостачі в орнаментації або буквах. Так уложені і перетяті 10 банкнотів дадуть 11 штук банкнотів, тільки що вони коротші на якийсь 1 цм. від банкнотів автентичних, причому 9 з них є склеєних, а 2 несклеєні, тільки трохи коротші. Такі банкноти показалися вже в холмському повіті. Поліція остерігає перед ошуканцями, бо фальшовані банкноти будуть сконфісковані.

— **З Польщі.** В Барановичах поліцай застрілив одного з бандитів, що пробували ограбити дім старости. — В кабінеті лікаря д-ра Зелевського в Холмі застрілилася 24-літна Бронислава Демель, учителька з кольонії Розкош.

— **Вовки на польсько-румунській границі.** На терені косівського повіту відбулися недавно великі лови на вовків, причому багато вовків утікло на румунський бік. Тепер вони волочаться цілими тічнями коло Путилова, нападають на села і роблять велику шкоду. Одної тільки ночі роздерли 30 овець. Румунська влада готовить на них тепер обляву.

— **Дзвін осторогою перед обезлюдненням.** Будапештенська урядова аґенція повідомляє: Система одної дитини, розповсюднена в деяких суспільних клясах мадярського населення, довела до обезлюднення багатьох громад. В місцевости Гідас комітату Бараня треба було недавно наслідком катастрофального спадку

числа населення замкнути церкву, бо вірні буквально вимерли. Церковний дзвін передано місцевому товариству німецької молоді. Замкнення церкви порушило до живого мадярську публичну опінію, особливо університетську молодь, яка добачує в цьому явищі упадок мадярської раси. До Гідасу удався гурт студентів і привіз дзвін до Будапешту. Тут хотять уставити його на прилюдній площі, щоби його голос при святочних нагодах звертав увагу мадярського народу на небезпеку, яка грозить йому від спадку уродин.

— **Ріжні вістки.** На залізничому двірці в Загребі вибухла в поспішному потязі, що приїхав з Парижа, пекольна машина, яка знищила цілий ваґон. Жертв людьми не було. — 24-ту партію шахового турніру за мистецтво світа в Мангаймі виграв знову Боголюбов, але Альохін все ще має верх.

— **Монахині застрілили напасника.** Грецькі часописи повідомляють, що до жіночого монастиря в Лівтені закрався в ночі один з мулярів, які відновляли будинок і дістався до келії Атаназії Теодоропульос. Монахиня після довшого термошення з напасником хопила за револьвер, який мала як дверниця і застрілила його на місці. Опісля пішла до Теб і повідомила про все поліцію.

— **Незвичайний хист до мов.** Французи не мають хисту до чужих мов; рідна їм вистарчає. Зате найшовся у Парижі француз, що задивував своїм талантом до мов найбільше талановитих чужинців. Це не фільольоґ, а 24-літній інжинір Равль Депінет. Дістав він посаду у китайському місті Чі-Фу, але з умовиною що мусить навчитися по китайськи. Молодий інжинір так запалився до тієї пропозиції, що взяв собі наперемінну трьох китайців на вчителів і вчився повних пять тижнів днями і ночами. Наслідок був сензаційний: за той час вивчився він по китайськи говорити і писати зовсім добре. А відомо, що китайська мова чи не найтяжча у світі.

З кіна.

КІНО КАСІНО: „ЖОВТИЙ КНЯЗЬ".

Фірмують цю фільму Рамон Новарро, красуня Гайнес і Варнер Олянд, один із найстарших кінових артистів, що виступав у перших кримінальних історіях на 12 частин. Рамон Новарро любить грати східні типи. Цим разом грає молодого китайця. Цікаво було би знати, чи побутові подробиці справді вірні, чи є тільки поетичною фантазією. Фільма дуже одноманітна, хоч має кілька кримінальних сцен. Нагадує вона зовсім дуже старі фільми; сюжет нецікавий, режисерія майже ніяка. Шкода добрих артистів, які не можуть урятувати слабенького сценарія.

СПОРТ.

УКРАЇНА — РЕСОВІЯ.

Змагання цих дружин за мистецтво Окружної Ліги відбудуться в неділю 10. ц. м. на грищі Чорних. Початок: год. 5.30 попол. З уваги на Свято Молоді „Р. Ш." передмечу не буде.

ІНШІ НЕДІЛЬНІ ЗМАГАННЯ.

В цюж неділю львівська Погонь розіграє змагання за мист. Ліги з Вартою в Познані, у Кракові грає Краковія з Вислою, у Варшаві — Польонія з Варшавянкою, в Седльцях — Рух зі Стшельцом.

У львівській Окружній Лізі, крім змагань України з Ресовією, грають: Погонь І Б. з Лехією, Чорні з Польонією (в Перемишлі), II. Сокіл зі Свiтезю і ярославське Огнісько з Гасмонеєю (у Львові), бо обі ці дружини ввійшли додатково до Окр. Ліги, яка тким чином складатиметься з 10 дружин.

НІМЕЧЧИНА ВИГРАЛА З АВСТРІЄЮ!

НЕАПОЛЬ, 7. червня (ПАТ). У змаганнях за 3-є місце мистецтва світу Німеччина виграла з Австрією 3:2. За перше місце грають цієї неділі, як відомо, Італія і Чехословаччина.

При всяких нагодах збирайте датки на мандрівні бібліотеки, які підуть на західні землі.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича, Городенка:

9. VI. Залізна острога, оперета на 3 дії з побуту Усусусів 1916 р. Постановка М. Бенцаля.

10. VI. Ельга.

Великий Міський Театр.

Субота, 9. VI. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях". Абон. 20.

Неділя, 10. VI. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях". Абон. 20.

Театр Ріжнородностей.

Субота, 9. VI. год. 7·30 веч. „Любко то я". Абон. 22.

Неділя, 10. VI. год. 7·30 веч. „Любко то я". Абон. 22.

Кіна.

АПОЛЬО: „Подружжя для опінії", „Самаранг" екзотична фільма.

АТЛЯНТИК: „Вірни в кайданах" („Мадигія"), „Прогулька по Відні".

ВАНДА: „Біла одаліска", „Палата на колісцях".

КАСІНО: „Жовтий князь" (Рамон Новаро).

КОЛІСЕЙ: Нечинне.

КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Баль білих ліжечок" (із Містенгет), Барту в Польщі.

МАРУСЕНЬКА: „Згаьблена" та ревія.

МІРАЖ: „Світло та тіни великого міста" (Чарлі Чеплін).

МУЗА: „Син вимоволі".

ПАЛЯС: „Цісарські дови" („Унзер кайзер").

ПАСАЖ: „Каін і Артем" (М. Горкого) та російський хор.

ПАН: „Любощі балетниці" (Еліса Лянді).

СВІТ: „Земля нічия", „Краса життя".

СОНЦЕ: „В тайній службі та ревія.

СТИЛЕВЕ: „Піовіри Тексасу" за повістю Джека Льондона і Ревія.

ХИМЕРА: „Я був шпіоном".

УТІХА: „Жінка-хамелеон", ревія „Жий поки час!"

Закордонне радіо.

Субота, 9. червня 1934.

Відень (506,8) 15·50 Концерт, 18·25 „Валькірія" оп. Вагнера. **Прага** (470,2) 14·35 Пісоньки. **Копенгаген** (255,1) 16·41 Данські пісні, **Париж** (1649) 20·00 „Робер Макер" ком. опера Бертоміє, **Білгород** (439,8) 15·00 Пісоньки, 20·30 Вокальний вечір, **Любляна** (569,3) 20·00 Вокальний вечір, **Берлін** (356,7) 18·45 Вокальні дуети, **Кеніґсвустергаузен** (1571) 12·00 Концерт, **Ляйпціґ** (382,2) 20·15 Оп. музика, **Будапешт** (549,5) 18·30, 22·20 Циг. музика, 19·35 Спів, **Мілано** (368,6) 17·10 Танк. музика, 20·45 Камер. музика, **Рим** (420,8) 15·05 Легка музика, 20·30 „Федора" дір. опера Джордана.

Неділя, 10. червня 1934.

Відень (506,8) 11·30 Симф. концерт, 18·20 Російські нар. пісні (Левкова сопран, музика), **Братислава** (298,8) 20·25 „Ле Пті Ст. Антоан" оп. Бенеша. **Прага** (470,2) 18·00 Легка музика, **Атльона** (531) 20·30 Арфа та скрипка, 21·55 Спів, **Берлін** (356,7) 12·00 Концерт, військ. оркестри, 16·00 Концерт, 19·30 „Гунтрам" оп. Р. Штравса, **Кеніґсвустергаузен** (1571) 18·30 Веселі нар. пісоньки, **Штутгарт** (522,6) 11·00, 16·00, 18·35 Спів, музика, **Бреслав** (315,8) 17·25 Фортепян, **Будапешт** (549,5) 12·30 Концерт оп. орхестри, 17·15 Циг. музика, 19·00 Фортепян, **Мілано** (368,6) 20·45 „Тоска" оп. Пучіні, **Рим** (420,8) 17·00 Вок. інстр. концерт, 20·45 „Сан Мартіно" оп. Сільвера.

Львівське радіо.

Субота, 9. червня 1934.

6·30—7·25 Раніша авдиція, 12·10 Джезовий концерт, 13·05 Популярна музика з гр. плит, 14·00 Сільна рерум, 14·05 Господарські вістки, 16·00 Година легкої музики, спів, 17·00 Авд. для молоді „Лісові відгомони" Ст. Жеронського, радіофонізація, 17·25 Рел. концерт, 18·00 Літ. фейл. „Що читати?", 18·15 Камер. концерт, 18·45 Фейл. „Підприємець", 18·55 Мішанина при рискалі, 19·04 Всячина, 19·15 Пісоньки, 19·40 Гр. плита, 19·50, 19·55 Спортові вістки, 20·00 Шопенівський концерт, 20·30, 22·25 Гр. плити, 20·40 Спів у супр. фортепяну, 21·12 Легка музика, 22·00 Актуальна балачка, 23·05 Танкова музика.

Неділя, 10. червня 1934.

8·00—8·55 Раніша авдиція, 10·00 Проповідь: „Через науку до Бога", 10·15 Рел. музика з гр. плит, 10·40 Музика з гр. плит, 11·10 Академія з нагоди 25. роковин тайного скавтінгу, 12·05 Метеорольоґ. комунікат, 12·10, 13·15 Муз. поранок, 13·05 Відч. „Музичні форми", 13·45 Серед лісів і озер, 14·00 Концерт сільської музики, спів, 15·00 Балачка „Літники на селі", 15·15 Гр. плити, 15·25 Рільнича скринька, 15·35 Хор, 15·45 Балачка для сільських господинь, 16·00, 17·00, 18·00 фрагмент із міжнар. кінних перегонів, 16·50 Мотоциклем із Польщі до Африки, 17·20 Легка музика, 18·15 Театр. фрагмент, 18·30 Гр. плити (Арт. Шнабель), 18·45 Літ. фейлетон „Власний портрет" (Конрада), 19·00 Всячина, 19·15 Актуальний фейлетон, 19·35 Музика з гр. плит, 19·45 На веселій львівській хвилі, 20·45 Вибрані думки, 20·42—24·00 Трансм. з Турину: „Тоска" оп. Пучіні. В перерві: Почт. техн. скринька, переписка; Спортові вістки.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові в приватних оборотах 5·27 зол.

У Варшаві були такі курси: Льондон 26·82, Париж 34·96, Берлін 205·00, Цюріх 172·00, Амстердам 359·05, Прага 22·05, Мілано 45·93, Копенгаген 119·90, Брюсель 123·75, Данціґ 172.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 8 червня п. р. в наслідок зниженої тенденції не ставить твердих цін на масло. Кооперативам платив за:

1 л. молока	0·14 зол.	
1 л. сметани	0·55	„
1 к. яєць	2·40—2·50	„

Тенденція на масло, молоко, сметану і яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що 9. VI. п. р. платив своїм доставцям **за 1 кг.** живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

Курята за 1 кг.		1·10	зол.
Кури „	І класа	0·80	„
„ „	ІІ „	0·60	„

Тенденція знижкова. На когути, індики, індички, качки і гуси попиту нема.

ОПОВІСТКИ

Обі Дирекції державних укр. гімназій у Львові (головне заведення при вул. Л. Сапіги 14. і філія при вул. Рутовського 22) повідомляють, що **вступні іспити** до І. кл. відбудуться 15. VI. с. р. від год. 10—1 (письм. іспит), а від 16—20 і 16. VI. від 8—12 устний іспит. — Залучники та екзамінаційну таксу треба вложити до 14. VI. с. р. — Вступні іспити до вищих клас відбудуться в днях 15. і 16. червня 1699

Одинока Українська Торговельна Школа у Львові, вул. Хшановської ч. 9/II пов. приймає **вписи**: 1). абсольвентів(ок **народніх шкіл на 3-річну науку**; 2) абсольвентів(ок) **гімназій на однорічну науку** на Курсі Абітурієнтів; 3) абсольвентів(ок) торговельних шкіл і курсів на окремий рік кооперативної теорії і практики. Оплати знижені. 1694

З Українського Технічного Товариства у Львові. Дня 13. червня (середа) в домівці при вул. Костюшка ч. 3. відбудеться відчит інж. Романа Застирця на тему: Організація кооперації електрифікаційної. Початок год. 19·30. Гостям раді. Рада УТТ. 1696

Увага! Учасники Вчительських Курсів і Прогульок до Львова можуть дістати на час ферій дешеве приміщення в Українськім Академічнім Домі, Львів, Супінського 21.

Окружний Суд у Львові.
Виділ II. торговельний.
дня 22. листопада 1933.
Фірм. 963/33.
А. VII. 211.

Впис фірми заведения обезпечень.

До реєстру вписано дня: 19. грудня 1933. Назва фірми: Товариство діває під фірмою: „Дністер" Товариство взаїмних обезпечень у Львові — в польській мові: „Dnister" Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń we Lwowie; в німецькій мові: „Dnister" Wechselseitige Versicherungsgesellschaft im Lemberg; у французькій мові: „Dnister" Société d' Assurances Mutuelles à Léopol; в англійській мові: „Dnister" the Mutual Insurance Company in Lwow; в румунській мові: „Dnister" Societate Asigurariei Reciproace in Leov; в чеській мові: „Dnister" Vzájemná Pojistovaci Spolecnost ve Lvove.

Осідок фірми місто Львів.

План діяльности:

Товариство опирається на засаді взаїмности і має на меті згідно з цею засадою і згідно з постановами статуту обезпечує своїх членів:

1) від пожежі, удару грому та експльозії, 2) від втрати в доходах, яка повстала з причин вище згаданих, від розбитих шиб, 4) від трісненя дзвонів, 5) наслідком зіпсованих водопроводів, 6) від граду, 7) від крадежі і взлому, 8) від випадків і правної відповідальности.

Цей поділ не виключає впровадити, на засаді ухвали Загальних Зборів, затвердженої державною надзірною владою, ще й інших родів обезпечень і відповідних до них відділів або прилучувати нові роди обезпечення до вже істнуючих.

Кожний відділ становить для всіх своїх членів окреме відношення взаємности. Члени обезпечені в однім відділі не відповідають за висліди операцій інших відділів, як теж майно одного відділу не може бути екзековане з причини претенсій, які виникнуть проти когонебудь з інших відділів.

Всі відділи подишаються під одною спільною управою. Кошти спільної управи будуть розділювані щороку на поодинокі відділи у відношенні означенім надзірною радою.

Обезпечення під 2), 6) і 8) можна вводити на засаді ухвали надзірної ради затвердженої державною надзірною владою, після затвердження через ту владу відповідних умовин обезпечень.

Товариство виконує теж діяльність у ділянці посередніх обезпечень (реасекурація) у відділах управлюваних безпосередно. Час істнування товариства необмежений. На кошта заснування і організації відділів 2), 6) і 8), § 1) заразом оборотові і гарантійні фонди тих відділів, будуть отворені окремо для кожного з тих відділів основні капітали, асигновані зачетами з капіталу запасового відділу 1).

Основні капітали кожного із згаданих відділів в § 1. пп. 2), 5). і 8) мають бути по 50.000 зол., а п. 6) 100.000 зол. Основний капітал у згаданім відділі в § 1. п. 7) запозичений із запасного капіталу відділу 1) у висоті зол. 30.000.

Зачет взятий на отворення тих основних капіталів із запасного капіталу відділу 1) буде опроцентований на підставі стопи 4 % річно на рахунок цього відділу 1) з річних надвижок дотичних відділів.

З хвилиною коли покриті кошти заснування і організації та коли запасний капітал в данім відділі зросте до висоти установленого для цього відділу основного капіталу — а у відділі 7) до висоти 50.000 зол. треба приступити до сплати основних капіталів. Основний капітал підлягає сплаті на підставі рішення Загальних Зборів і ця сплата доконується одноразово в цілій сумі.

Обсяг ділання: Територіяльний обсяг ділання Товариства розтягається на воєвідства: львівське, краківське, тернопільське, станиславівське і цешинську частину шлеського воєвідства.

Товариство опирається на зміненім статуті з дня 26. IV. 1932. L. rep. 25.699.

Управа (дирекція) товариства складається з 1 до 3 членів вибраних на 3 роки Надзірною радою.

Членами управи є Ярослав Колтунюк, зам. у Львові, Підвалля 7., Володимир Децикевич зам. у Львові, Подлевського 1. та інж. Юліян Мудрак зам. у Львові, Гроховська 15.

Прокурентами установлено: Зенона Рутковського, зам. у Львові, Вулецька бічна, Івана Сполітакевича, зам. у Львові, Войтіха 2 а, Івана Мороза, зам. у Львові, Генінга 20, Романа Конашевича, зам. у Львові, Ганзнера 7, Льва Петрушевича, зам. у Львові, Чарнецького 26 і Емануїла Чесника зам. у Львові, Грунвальдска 9.

Підпис: Під написаною, видрукованою або витисненою стампілею фірми товариства підписує двох членів управи або оден член управи і оден прокурент.

Оголошення: Всі оповіщення Товариства будуть важно оголошені в Польськім Моніторі та однім із щоденних часописів, який означить Надзірна рада.

Окружний Суд у Львові.

Д-р Лісовський
Окружний суддя.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПАНСІОН „АННА" В КОСОВІ Анни Герасимович поручає сонячні кімнати, першорядна кухня. Ціни дуже приступні. 1481 17—20

КАМЯНИЦЯ II. поверхова нова околиця Личакова, дохід річний 7.200 золотих, ціна 60.000 золотих, вклад 45.000 золотих продасть Савка, Баторого 11/II. 1673 3—3

ПРИЙМУ панну студентку або урядничку на спільне мешкання. Відомість Експедиція „Діла". 3—3

ВОРОХТА — пансіон „Черемшина", — в затишнім місці, над самим Прутом, кімнати просторі. Зголошення приймає Наталя Семанюкова. 1684 2—2

КОМФОРТОВА КІМНАТА з бальконом з уживанням кухні на час вакацій в найздоровішій околиці Львова до винайму. „Личаків" до Адміністрації. 1681 2—2

ГОДИННИКИ направляє прецезійно й дешево **Домбровський і Розважевський**. Львів, Академічна 2. (З провінції просимо поштою). 6/78 1—7

ДЕШЕВО, СКОРО, ДИСКРЕТНО переписую на машині. „Солідність" до Адмін. 1681 2—2

ПІДЛЮТЕ

Живець, купелеве заведення і літнище в Горганах над Лімницею, в чудовій лісистій околиці, 700 м. понад рівень моря. Мінеральні питні води і сірчано солені купелі. Електричне освітлення, водопроводи і центральне огрівання.

Лікувальні вказання: Хороби органів кровобігу, віддихових шляхів (з виїмком туберкульози, органів травлення, печінки, жовчевих і сечевих доріг, суглобів, мязнів і кісток, хороби обміну речовин, стани виснаження з надмірної праці або після перебутих хороб.

Початок сезону 15. червня.

Залізнича стація **Брошнів** на лінії Стрий-Станиславів, а звідти на замовлення автомотором на місце. — Їзда зі Львова на місце 4½ години.

Інформації: до 1 липня Львів, вул. Клушинська ч. 3. тел. 48-82, від 1. липня **Живець Підлюте, поч. Перегінсько.** 1562 3—3

„Транспорт у Гдині"

Бюро експедиційно-торговельне вул Шлеська (ŚLĄSKA) 20. Тел. 1013. Полагоджує всякі експедиційні справи, інкассо, коміс, складовину товарів і т. п. — На бажання першорядні референції

„Транспорт-Тчев"
Е. Русин

1594 10—10

Бюро експедиційне Галлера 7. Тел. 287.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень		зол. 0.35
„ одношпальтовий в тексті і новинках		„ 0·60
„ на першій сторінці		„ 0·80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10
шукаючі праці	„ 0·07

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 450.—
„ „ 1/2	„ 250.—
„ „ 1/4	„ 130.—
„ „ 1/8	„ 70.—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.